

ПРЕС КЛИПИНГ

23. јануар 2017.

НАСЛОВИ

Принудна наплата за 58.993 фирми и грађана (стр.2)

Само домаћа индустрија Србију спасава (стр.3)

**ОД ПРИВРЕДНИКА ДЕЦЕНИЈЕ ДО ГУБИТНИКА ВЕКА Како се
распало пословно царство Мирослава Богићевића (стр.5)**

Грчић: Жао ми је што је премијер љут, грађанима извињење (стр.6)

Ове године препород српског здравства (стр.7)

Словенци дижу минималац на 630 евра, послодавци бесни (стр.9)

Принудна наплата за 58.993 фирми и грађана

Аутор: Љ. Малешевић

За пола године у Централну евиденцију привремених ограничења права лица регистрованих у Агенцији за привредне регистре уписана је 51 активна мера кривичне евиденције и 276.310 мера ограничења. Мере ограничења односе се на забрану или ограничење обављања делатности или послова, забране располагања новчаним средствима, забране обављања дужности или позива одговорном лицу или предузетнику. Подаци за 58.993 домаћа и страна правна и физичка лица које је у оквиру Принудне наплате објавила Народна банка Србије унети су у ову евиденцију АПР-а.

Иначе, од 1. јуна прошле године почела је да ради централна евиденција изречених мера у којој се на једном месту налазе електронски подаци о решењима, пресудама и другим актима на основу којих су државни органи донели мере којима су забранили или ограничили обављање делатности или послова, располагање новцем и уделима у предузећима или обављање дужности одговорног лица у фирмама и предузетничким радњама. Он би требало да буде јединствено место на којем би требало да се нађу они који на неки начин нарушавају правила у привредном животу, али и шанса да надлежни државни органи и јавност могу да прате како раде они са којима треба да сарађују или то већ чине.

Циљ је спречавање несметаног пословања оних који су варали или намерно уништавали предузећа. Закон предвиђа врло формалну квалификацију која води у ограничење права, а то су изречене забране обављања делатности, забрана располагања новцем, забрана вршења дужности, забрана располагања уделима, санкције пореских и других инспектора, као и одузимање лиценци.

- Ова платформа обезбеђује повезаност са више десетина институција, више од 30 инспекција, Пореском управом, НБС и судовима – објаснио је директор АПР-а Звонко Обрадовић. – Они треба да именују надлежне, који ће уносити изречене мере и то у року од три дана од њеног доношења. Ми ћемо одбацити регистрацију ако нам ови органи доставе меру ограничења. Имаћемо увид у проблематично пословање. Ово није регистар лоших директора, јер се примењује и на друге у предузећима. Информација о професионалној поузданости је веома значајна.

Одмах по оснивању централне евиденције привремених ограничења АПР је радио на уношењу мера и првих дана највише их је било из домена Пореске управе – око 1.000. Објављивани су само подаци о предузећима, док личних података из казнене евиденције нема због заштите података о личности.

Ипак, значајно је то што ће онима који се нађу у овој евиденцији бити забрањене све врсте нове регистрације, од оснивања фирме до регистрације где се само мењају подаци, гаси фирма или се мења неки статус. Ова ограничења, међутим, не важе за повезане рођаке или пријатеље, што многи стручњаци сматрају за велики недостатак и понављају да код нас не постоји регистар повезаних лица.

Све о одузетим дозволама, лиценцама, одобрењима

Преко веб сервиса успостављена је сарадња између Агенције за привредни регистар и НБС, тако да се у њему могу наћи подаци о онима који не поштују правила понашања. Ти подаци уносе се у базу Централне евиденције привремених ограничења, без обзира да ли је реч о мерама пореских и инспекцијских органа, судским пресудама или решењима надлежних

органа о одузимању овлашћења, лиценци, дозвола, одобрења, концесија и субвенција физичким и правним лицима.

ПОЛИТИКА ONLINE

Само домаћа индустрија Србију спасава

Аутор: [Александар Микавица](#)

Резултати привреде у 2016. години најбољи су од 2008, кажу економисти. Прошлогодишњим повећањем бруто домаћег производа од око 2,8 одсто Србија је коначно премашила ниво развијености од пре почетка светске економске кризе, али много заостаје за земљама централне и источне Европе. Крајем осамдесетих прошлог века наша земља је била на сличном нивоу развијености као Бугарска, Румунија, Мађарска, Чехословачка и Пољска. Сада су оне у просеку за 85 одсто развијеније од Србије, казује рачуница економисте Милојка Арсића. Он тврди да је ових пет земаља данас за око 60 одсто развијеније него 1989, док је Србија за 25 одсто сиромашнија него те године.

Арсић примећује да у јавности постоје два виђења узрока заостајања Србије. Једни га виде у економској политици и реформама након 2000, нарочито у приватизацији и либерализацији, а други у распаду Југославије, економској изолацији и хиперинфлацији током деведесетих година прошлог века. Трећи, међу којима је највише представника техничке интелигенције, сматрају да су и први и други у праву и да се ради о јединственом аутодеструктивном процесу који је имао две фазе.

Како Србија може да надокнади ово заостајање?

Арсић наводи два преовлађујућа предлога економиста. Први: да се раст привреде покрене повећањем домаће тражње, односно да се експанзивном фискалном и монетарном политиком подстакне раст текуће потрошње грађана и државе. Други: да се то учини повећањем инвестиција, с тим да домаћа потрошња током неколико наредних године расте спорије од БДП. Преовлађује став да се дугорочно одржив раст привреде Србије не може заснивати на фискалној и монетарној експанзији – потребне су високе инвестиције.

Шта о наведеним дилемама мисле инжењери, чије ставове јавност ретко има прилике да чује? Има ли за Србију пречице којом би најбрже стигла у своју богатију прошлост?

Највећи грех српске економске политике у протеклих четврт века је трагично запостављање индустрије, посебно прерађивачке, а затим потпуно заустављање технолошког развоја, указује др Петар Б. Петровић, професор на Машинском факултету Универзитета у Београду и редовни члан Академије инжењерских наука Србије (АИНС). Тако је настала дубока провалија између производње и потрошње.

– Живимо у индустријској економији и зато без продуктивне и иновативне индустрије, држава не може да постигне трајну економску стабилност и ту никакве фискалне и монетарне акробације и алхемије не помажу – указује Петровић. – То је 2008. схватила уједињена Европа и зато је кључни политички приоритет Брисела индустријализација економског система, односно „Европска индустријска ренесанса”, како то они поетично називају. Политика којом тај циљ треба да буде постигнут има о четири стуба, а два су главна – интензивни технолошки развој и развој људског капитала. Америка чини исто, спроводећи 'In-shoring' програм чији је

главни циљ масовни повратак индустрије, при чему се, као и у Европи, тежиште ставља на нове технолошке продоре и то држава инвестира милијарде долара.

Србији је, такође, потребна паметна индустријализација, наглашава наш саговорник, која ће нас из друштва потрошача, претворити у иновативно друштво произвођача.

– За тај процес потребна је нова индустријска политика која мора да пође од реалног стања – додаје Петровић. – Односно, од такозване технолошке мапе Србије као основе и добро осмишљених програма, а не од бескрајног низа јалових фраза и бесмислених табела, којима су економисти често склони.

Успешна индустријска политика, наглашава Петровић, заправо је кључни државни и национални пројекат који треба да дефинише добро избалансирани решења за четири основне компоненте: Подстицајни амбијент – институције, инфраструктура и макроекономски контекст, људски ресурси – здравство и образовање, тржиште – производа, рада и финансијског капитала, и иновациони еко-систем.

Ових дана је у жижи медијског интересовања Светски економски форум у Давосу. Петровић подсећа да је у Годишњем извештају о конкурентности глобалне економије за 2016–2017.

Србија на 90. месту од укупно 138 националних економија, а од европских држава, већ годинама, на претпоследњем месту.

– Када је реч о четвртном стубу паметне индустријализације – иновационом еко-систему, који се односи на развој производних технологија, у том извештају стоје готово запрепашћујуће чињенице – напомиње Петровић. – По расположивости најновијих производних технологија налазимо се на 103, а по способности компанија да прихвате нове технологије на 122. месту. Слично је и са иновативношћу. По улагању компанија у истраживање и развој смо 121., а по иновативној способности компанија на срамотном 130. месту. Са таквим перформансама производног система индустријализација је чиста утопија и нешто се мора радикално променити.

Петровић наглашава да је српска индустрија осамдесетих година прошлог века сопственим знањем пројектовала и производила индустријске роботе. Нумерички управљане алатне машине масовно је извозила широм света, укључујући и тржиште САД и Немачке, што указује на тоталну технолошку запуштеност и истовремено на огромне неискоришћене могућности.

– Управо је у том неискоришћеном потенцијалу пречица за убрзани економски раст Србије и премошћавање вишедеценијског развојног застоја и укупне друштвене стагнације – тврди Петровић. – Они су и у способностима српског инжењерства, које потврђује и поменути Годишњи извештај о конкурентности. По квалитету научно-истраживачких институција заузимамо 60., а по квалитету образовања у области математике и примењених наука 46. место. Овај потенцијал треба искористити и унапредити.

Пренесећи и ставове својих колега. Петровић указује да је познат феномен технолошког сустизања, односно конвергенције, који каже да неразвијене економије имају потенцијал бржег развоја од развијених економија. Али, само у мери у којој могу да обезбеде квалитетнији људски ресурс од оног којег типично неразвијене економије поседују.

Зато овај део стручне јавности поручује креаторима економских политика да забораве мантре неолибералне економије, које су претходним владама служило као алиби да ништа не предузимају и да се одлучно окрену сопственом технолошком развоју и изградњи јаког индустријског сектора.

Поред осталог и зато што је јака домаћа индустрија најмоћнији магнет и за привлачење квалитетних страних инвестиција. Нарочито у високотехнолошким секторима прерађивачке индустрије.

ОД ПРИВРЕДНИКА ДЕЦЕНИЈЕ ДО ГУБИТНИКА ВЕКА Како се распало пословно царство Мирослава Богићевића

Аутор: Слађана Вукашиновић

Да је у Србији све могуће, па чак и то да од ласкаве титуле привредника деценије преко ноћи постанете губитник века, потврђује пример Мирослава Богићевића.

Ову прву титулу је добио званично 2011. године од Клуба привредних новинара, када је у свом власништву имао чак 13 рудника, млекару, ливницу, фабрику акумулатора и још много штошта. Ову другу незваничну ти исти новинари доделили су му само годину дана касније, када са променом власти долази и до промене његовог али и статуса његових фирми, које преко ноћи, једна по једна, одлазе у стечај и банкрот. Пословна империја која је годишње имала приход од 600 милиона евра сада се толико урушила, да зараде више нема, па се свела на само 70 од некадашњих 3.500 радника. Знатан део тих прихода био је остварен и од експлоатације рудних богатстава које му је држава продала по багателној цени, тврди за "Блиц" један од бивших руководиоца Агенције за приватизацију.

- Држава је процењено рудно богатство од три милијарди евра продала Богићевићу за 100 милиона евра. То је парадокс јер приликом одређивања цене рудника није се процењивала и вредност рудних резерве који они имају. На то су упозоравали многи геолози, али их нико није слушао, па се у рукама једног човека нашло велико природно богатство - објашњава наш саговорник.

Он додаје да су Богићевићу страст били рудници и да их је куповао углавном на аукцијама, по почетној цени.

- Готово сва рудна богатства антимона, олова, цинка, али и злата Србије била су његова. Руднике је плаћао од 200 до 800 милиона динара, иако су рудне резерве биле огромне. Тако је за рудник Леце, који је сада у стечају, на аукцији платио 771 милион динара, и поред тога што је реч о највећем и најбогатијем налазишту злата у Европи. Суву Реку код Рашке платио је 587 милиона, остале знатно мање. Банке су му без поговора давале кредите, укључујући и Светску, за опоравак производње у рудницима, у вредности од готово милијарду евра. Изгледа да су те паре завршавале и у џеповима његових политичких ментора, пре свега из ДС - каже наш извор. Све то намеће сумњу да је овај некада талентовани фудбалер Мачве и београдског Партизана, спортским речником речено, побеђивао на привредном терену у утакмицама које му је намештала власт. Последњу такву утакмицу одиграо је у лето 2012. године, када је по наговору тадашњег председника Србије Бориса Тадића и за потребе његове странке купио и три угледне медијске куће: Политику, Новости и Дневник. То је био и почетак његовог краја јер је тим за који играо након ове трансакције изгубио, а онај победнички, у дресу СНС, није га желео у свој. Стручњаци тврде да овакав расплет сугерише закључак да Богићевићева пословна империја није била на стабилним економским, већ климавим политичким ногама, које власт СНС није хтела да подупре.

- Нестале су субвенције државе, финансирање из Развојног фонда, банке су за некад првокласног клијента од државне важности затвориле врата за кредитирање, па се пословно царство привредника деценије расуло у парампарчад. Сада све те повластице, уместо њега, користе неки нови тајкуни, док је он пред банкротством. Пошто за њега нема више новца из државних јасли, некада моћни Фармаком, по извештају Агенције за привредне регистре, 2015. године понео је неславну титулу највећег губиташа у Србији, са минусом од 58 милијарди динара - каже професор економије Млађен Ковачевић.

Због оваквог стања, он је од угледног привредника дошао на ниво затвореника и особе са којом није исплативо пословати. У затвор није доспео 2014. године због неправилности у приватизацијама, већ због злоупотреба са кредитима, којима је Привредну банку Београд оштетио за 1,75 милијарди динара. Његово име се не налази ни на списку 24 спорне приватизације, јер је он већину пропалих државних фирми куповао на аукцијама, и то по почетној цени.

Богихевић: Неко хоће све да узме за мале паре

Мирослав Богихевић каже за "Блиц" да су он и његове компаније највећи губитници промене власти.

- Моје компаније су доведене на руб пропасти и продају се будзашто јер су у стечају и банкроту. Такав сценарио је направљен у политичкој кухињи и ја сам га предвидео 2012. године. Имовину "Фармакома" је позната светска кућа проценила на 400 милиона евра, а имовину рудника и рудна богатства на 2,5 милијарди долара. То богатство сада неко близак овој власти жели за јефтине паре да узме - каже Богихевић.

Грчић: Жао ми је што је премијер љут, грађанима извињење

Извор: Н1

Електропривреда Србије ће наредних дана завршити истрагу око увећаних децембарских рачуна за струју и обештетити грађане кроз следећи рачун, саопштио је ЕПС. Директор тог јавног предузећа рекао је да му је жао што је премијер љут, али да је љут с разлогом.

В.д. директора ЕПС-а Милорад Грчић рекао је да је највише оштећених у Београду и Нишу, а да је до проблема дошло због нечитавања бројила.

"Желим да упутим извињење сви грађанима Републике Србије, односно свим корисницима ЕПС-ових услуга, јер је евидентно да је у одређеним деловима Србије, на територијама одређених електродистрибуција постоји грешка у читању бројила и због тога грешка у испостављеним рачунима. Ми ћемо све испитати врло прецизно", рекао је Грчић.

Грчић је истакао да је ће истрага коју је наредио бити завршена за два до три дана.

"Људи у одређеним у електродистрибуцијама који носе кривицу за овај део приче биће смењени већ у току наредне недеље, а сви наши градјани који сматрају да су оштећени и да имају нереално већи рачун, могу да упуте рекламацију", рекао је он и нагласио да на територији Војводине није било никаквих проблема са рачунима.

Он се извинио и због недовољно прецизних информација које је ЕПС давао јавности, а да је разлог томе што је ЕПС добијао "недовољан број информација или нетачне информације из електродистрибуција".

"Веома ми је жао јер је премијер Александар Вучић љут на ЕПС због овог догађаја, међутим он је потпуно легитимно љут без обзира на све што је ЕПС у 2016. години урадио, без обзира на одличне, неочекивано добре резултате", рекао је Грчић.

Комисија испитује увећане рачуне ЕПС-а

Након више питања упучених Комисији за заштиту конкуренције, поводом актуелних проблема са децембарским рачунима за утрошену електричну енергију које је домаћинствима издало ЈП "Електропривреда Србије", Комисија ће испитати све наводе везане за овај случај. "Уколико основано претпостави да се ради о злоупотреби доминантног положаја, Комисија ће покренути поступак по службеној дужности ради утврђивања повреде конкуренције", наводи се у саопштењу Комисије.

Ове године препород српског здравства

Аутор: Б. РАДИВОЈЕВИЋ

За два месеца завршава се један и почиње изградња три клиничка центра, набављају се сајбер-нож, апарати за зрачење. л Најпре изградња КЦ Нови Сад, па КЦ Крагујевац л Убрзо се завршава КЦ Ниш л До краја године почиње и изградња КЦ Србије ОВО ће бити година великих улагања у здравство Србије. Дуже од деценије гласно најављивани, а онда, у тишини, одлагани пројекти, напоскон почињу да се реализују: у априлу креће изградња Клиничког центра Нови Сад, у септембру Клиничког центра Крагујевац, за нешто више од два месеца завршава се КЦ Ниш, а до краја године почиње и изградња Клиничког центра Србије. Све то ће пратити и набавка најсавременије медицинске опреме, међу којом ће бити и сајбер-нож за лечење неприступачних тумора који немају ни много богатији здравствени системи него што је наш.

Реконструкција сва четири клиничка центра, за коју је одавно обезбеђен новац из страних кредита, требало је да буде завршена 2012. године, а ево, у три центра тек почиње, с пет година закашњења.

Биће реконструисана и Универзитетска дечја клиника у Тиршовој. За те радове, како је у недељу најавио премијер Александар Вучић, биће издвојено пет милиона евра, а предстоји и изградња "Тиршове 2" на 30.000 квадратних метара у коју ће бити уложено 52 милиона евра. - За реконструкцију Гинеколошко-акушерске клинике у Вишеградској биће издвојено седам и по милиона евра, за изградњу "Дедиња 2" 15, а за опремање овог института, који годинама чека проширивање капацитета за кардиохирургију, додатна два милиона евра. Планирано је и издвајање три и по милиона евра за педијатријску клинику КБЦ "Земун". У наредних 15 дана завршава се и реконструкција првог спрата у Клиничко-болничком центру "Др Драгиша Мишовић" који је значајно оштећен у пожару пре седам година чији узрок досад није утврђен. Обновиће се и Ургентни центар КЦС, за који је издвојено 3,9 милиона, и Клиника за неурохирургију, у којој ће радови коштати 12 милиона евра - нагласио је премијер Вучић.

РЕТКЕ БОЛЕСТИ ЗА лечење деце оболеле од ретких болести у 2017. биће издвојено 1,1 милијарду динара - рекао је премијер, оценивши да тај новац није довољан за лечење све деце, али да је "корак од седам миља" у односу на 2012. годину, када је за те сврхе било издвојено 130 милиона динара.

У току су, рекао је премијер, преговори са Европском инвестиционом банком о пренамени 50 милиона евра из кредита како би се обновили ГАК "Народни фронт", Институт за ортопедију "Бањица" и Институт за онкологију и радиологију Србије.

- Ово су огромни планови, никада овакве планове нисмо имали - нагласио је премијер Вучић. - Овако нешто није рађено протеклих 70 година.

И улагања су огромна. За КЦ Ниш, који ће бити најмодернији медицински центар у овом делу света, издвојено је 50 милиона евра, од којих 35 за изградњу и 15 милиона за опремање. Изградња и опремање КЦ Србије коштаће 122 милиона евра, КЦ Нови Сад 32,6 милиона, а још 15 милиона биће уложено у опрему. За изградњу КЦ Крагујевац биће потребно 29 милиона евра, а за његово опремање још 15 милиона.

Тако здравство, побољшање услова за лечење грађана и рад запослених у овом сектору, према најавама премијера Вучића, постају неки од главних задатака Владе Србије у овој години. За две недеље биће расписани тендери за куповину шест-осам акцелератора, а ове машине за зрачење оболелих од малигних тумора на најразличитијим локацијама биће распоређене у Београду, Нишу, Новом Саду, Кладову и Крагујевцу. Набавком нових акцелератора требало би значајно да се скрати време чекања на зрачење, које је неопходно бар сваком другом од 32.000 пацијената код којих се само за годину дана дијагностикује рак. Здравство Србије добило је прошле године четири нова линеарна акцелератора, што је било значајно појачање за нашу радиотерапију.

Унапређују се и капацитети у кардиологији, с обзиром на то да су данас болести срца и крвних судова најмасовнији убица у Србији и да су одговорне за чак 57 одсто свих смртних случајева. Премијер је најавио куповину три ангио-сале ове године, али и 25 возила за Хитну помоћ, како би се обезбедило да пацијенти у ургентном стању што пре стигну у болнице. Нове ангио-сале, које омогућавају лекарима да адекватно интервенишу после инфаркта, биће распоређене у Ургентном центру КЦС, КБЦ "Бежанијска коса" и Чачку.

ВЕЋЕ ПЛАТЕ И ЗАПОСЛЕЊА

БОЉИ дани, изгледа, очекују и око 125.000 запослених у здравству. Премијер Александар Вучић рекао је да медицинске сестре више неће примати умањену плату, а да ће примања бити повећана и лекарима.

- Неће бити довољно да се меримо са Западом и да можемо све да их задржимо, али моћи ће да виде будућност у својој земљи, да остану овде - рекао је Вучић, и додао да је у претходном периоду запослено 1.000 лекара и сестара и да ће се наставити с тим.

НОВА ОЦЕНА ЗА 10 ДАНА

СРПСКО здравство до 2012. године није испуњавало ни критеријуме за оцењивање у склопу Европског здравственог потрошачког индекса Еуро Хеалтх Цонсумер Индекс, а када је и испунило те критеријуме - било је убедљиво најлошије оцењено у Европи. Зато у Министарству здравља као највеће достигнуће у последње две године оцењују то што је заустављен суноврат здравства и постављена основа за модеран систем у складу са европским стандардима. И међународни фактори оценили су да је у протекле две године напредовало за шест места и - више није најлошије у Европи. За мање од 10 дана, тачније 30. јануара, излази нова листа ЕХЦИ.

ВЕЛИКО СРЕЂИВАЊЕ

- ТОКОМ 2016. реконструисана су 32 објекта. Такође, из донација Европске уније је завршено и реконструисано 65 објеката у износу већем од пет милиона евра - рекао је премијер Вучић. Како је навео, Влада Србије има огромне планове када је у питању здравство.

Словенци дижу минималац на 630 евра, послодавци бесни

Аутор: Пословни дневник

Влада Словеније предложила је да се износ минималне плате у 2017. повећа на 630 са досадашњих 604,35 евра.

Ипак, овај предлог изазвао је противљење послодаваца, али и неких министара.

Према усклађивању минималних плата с порастом животних трошкова у прошлој години, оне би могле да порасту за само 0,5 одсто, али министарка за рад и социјалну политику Ања Копач Мрак спремна је да одобри веће повећање јер су минималне плате разлог великог незадовољства међу синдикатима и радницима који их примају.

Како је истакла, њих је скоро 50.000, не само у привреди него и на ниже плаћеним пословима у јавном сектору.

Против толиког повећања минималне плате изјаснио се у петак министар привреде Здравко Почивалшек, према чијој ће оцени тако додатно да опадне конкурентност словеначке привреде, а још оштрије реаговали су послодавци преко својих коморских удружења.

Према њиховој оцени, Словенија је због сталних притисака на раст минималне плате од избијања економске кризе изгубила 7.000 већ постојећих радних места, а изгубљено је и додатних десетак хиљада места колико су послодавци могли да отворе да није долазило до повећања минималне плате, и ионако великих давања за послодавце.